

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. IV. Circa repetitionem præteritorum peccatorum faciendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](#)

portione applicare poterit ; nec enim credendum est, eum , qui tantam erga DEUM charitatem præsefert , facile propositum iterum eundem deliberatè offendendi concepturuim , cùm S. Cyprianus M. apud Lan- cicum l. c. n. 31. dicat : *Non pertinet ad te , Domine , nec de tuis est , qui te non diligit : nec diligit te , qui te scinter offendit.*

§. IV.

Tentatio IV. circa repetitionem præteritorum peccatorum faciendam.

LXVIII. **F**rancisca Virgo cùm ante aliquot annos turpiter à Juyene quopiam seducta , sat multa , eaque gravia contra castitatem peccata admis- set , ea quidem postea suasu Confessarij universa per confessionem generalem cum summo dolore expia- vit , verum assiduis urgetur scrupulis , ne ea sufficien- ter cum omnibus circumstantijs non expresserit , at- que adeò graviter tentatur , ad antiqua peccata repe- tenda , Confessariūmque suūm frequenter sollicitat ad facultatem hanc concedendam . Quæritur , an Con- fessarius negando potius , quām concedendo facul- tam huic tentationi occurrere debeat ?

Responso.

LXIX. Inprimis seriò illi prohibeat , ne ullam ampliùs mentionem in confessione de ijsdem faciat , imò hortetur , ut omnino eorum , quantūm fieri po- test , obliiscatur , et si non meminerit , se omnes cir- cumstantias accurate explicâsse ; nam non memini- se , non est rationabilis causa dubitandi , ut doctissimi Theo-

Theologi sentiunt, cùm nec aliorum nostrorum
etorum omnium semper meminerimus.

LXX. Secundò ut minùs ob facultatem hanc
gatam angatur, ostendat eidem, quām securè posse
omittere talium peccatorum confessionem, cùm in
primis Authores probatissimi, in specie verò Layma
Navarrus, Medina, Saa, Henriquez, Conninck
ceant, id facere eam posse, & debere. Deinde ve
rò dubium in conscientia scrupulosa sit apud alii
moralis certitudo. Et tandem etiamsi aliquam ca
cumstantiam non fuisset confessa, non teneatur cu
tanto suo damno omnimodam confessionis integrin
tem procurare, utpote à qua minores sàpe difficu
lates sàpe excusant, uti Coninck z. 2. p. 2. d. 7. n. 8.
cum alijs notat.

LXXI. Tertiò suadeat illi, ut consilium S. Bernar
di sequatur, qui in sermone de SS. Petro & Paulo
loquitur: *Ad Dominum conversos non nimium cr
eate prateritorum peccatorum conscientia, sed tan
tum humiliate vos, sicut & ipsum Paulum.* Quod ipsius
alij SS. Patres & Ascetæ confirmant, dum suadent
ut omnium, quæ retrò sunt, cum S. Paulo oblivia
mur, & ad anteriora nos convertentes, ex præter
itis peccatis triplicem fructum, scilicet ruborem
peccatis (seu humiliationem & vilipensionem nostri
dolorum & fervorem, quo præteritas negligentias re
farcire, & tempus elapsum, malèque impensum que
redimere quisque studeat, retineamus.

LXXII. Quartò denique ostendat illi, quòd ex ta
li confessione non modò nullum fructum reportan
ta, sed potius grave damnum accersura sit, dum per
inde ut Aviculæ, quæ in retia inciderunt, quòd ma

gls evadere volunt, eò magis se implicant, ita & ipsa, quò magis conscientiam suam per peccatorum repetitionem tranquillare cupit, eò magis illam inquietam & anxiam sit effectura. Unde recte Taulerus apud Blosium in consol. pusill. sic loquitur: Eorum, qui confessiones recipiunt, potestati & authoritati fides adhibenda est, sicut & Verbis Dominicis, quibus ait: *Quorum remiseritis peccata remittuntur eis, & quaque solveritis super terram, erunt soluta & in cœlis.* In veritate dico, carissimi, ubi quis peccata sua ritè confessus adhuc tremorsum ex ijsdem in conscientia patitur, multò melius fecerit, si hac in parte DEO confitendo, & fidem virtuti confessionis adhibendo, eadem denuo non confiteatur, quam si iteret confessionem; oportet enim divinæ pollicitationi & ipsi DEO confidere. Quod dum facit homo, habet illum veracem, credens haud dubiè servaturum, quod ei in absolutione promisit.

§. V.

Tentatio V. circa satisfactionem.

LXXIII. **M**agdalena olim publica Meretrix, sed postea seriò conversa, memor tot tantorumque peccatorum à se commissorum, imò & alienoruin, quorum se per allicientiam & cooperacionem participem fecit, perpetuò timet, ne defectu competentis satisfactionis jacturam æternæ beatitudinis pati cogatur, ideoque hanc suam tentationem & anxietatem Confessario suo aperit. Quæritur, quæ arma ei suppeditare debeat Confessarius ad hanc tentationem vincendam?

Respon-